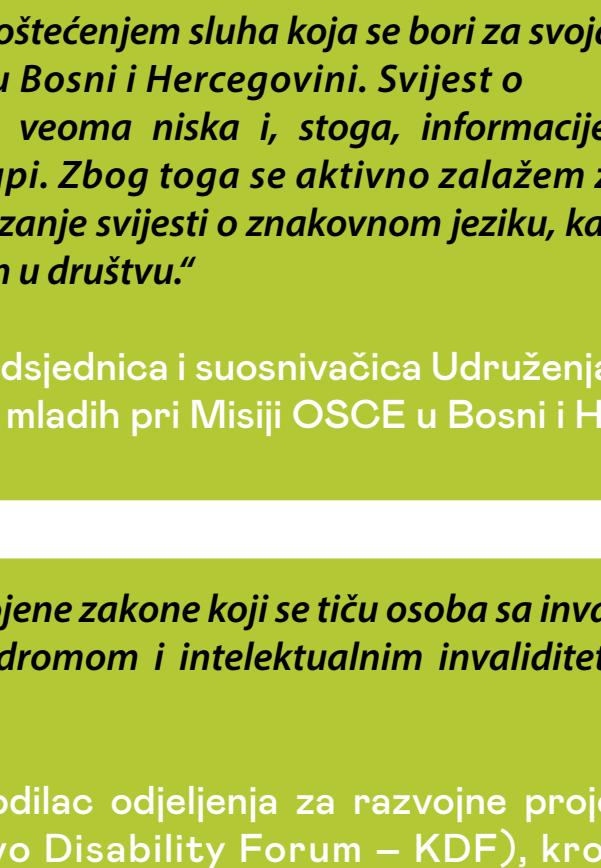

BLOKIRAJ MRŽNU PREMA OSOBAMA SA INVALIDITETOM. PODIJELI LJUBAV.

BLOKIRAJ MRŽNU PREMA OSOBAMA SA INVALIDITETOM. PODIJELI LJUBAV.

MRŽNJA NA PRVI POGLED

Stereotipi, diskriminacija i ravnodušnost prema osobama sa invaliditetom su nešto što prevladava i dodatno se pojačava govorom mržnje. Kao i druge ranjive grupe u društvenim, osobe sa invaliditetom su izložene različitim oblicima diskriminacije, kao i eksploataciji, nasilju i zlostavljanju.

„Institucionalna briga o osobama sa invaliditetom je i dalje rasprostranjena u Bosni i Hercegovini. Lišavanje poslovne sposobnosti se i dalje široko koristi u praksi... Ovo predstavlja grubo kršenje ljudskih prava i moramo se što više distancirati od toga i uspostaviti humanije, inkluzivne oblike njege, kao što je život u zajednici uz podršku ili donošenje odluka uz podršku.“

Sanja Lepić, menadžerica projekta organizacije People in need

„Nažalost, diskriminacija osoba sa invaliditetom u Bosni i Hercegovini još uvijek je široko rasprostranjena... Ovo kažem kao student master studija, kao državljankin ove zemlje i kao osoba sa oštećenjem sluha koja se bori za svoja prava i prava svih marginaliziranih grupa u Bosni i Hercegovini. Svest o znakovnom jeziku je veoma niska i, stoga, informacije koje nas okružuju nisu prilagođene ovoj grupi. Zbog toga se aktivno zalažem za prava osoba sa invaliditetom, za podizanje svijesti o znakovnom jeziku, kao i za ravnopravno učešće osoba sa invaliditetom u društvu.“

Alma Mujanović, predsjednica i suosnivačica Udruženja „Znak za riječ“ i članica Savjetodavne grupe mlađih pri Misiji OSCE u Bosni i Hercegovini

„Imamo prilično izdvojene zakone koji se tiču osoba sa invaliditetom. Osobe sa autizmom, Downovim sindromom i intelektualnim invaliditetom ne podržava nijedan zakon.“

Ilijana Gec, rukovodilac odjeljenja za razvojne projekte Kosovskog foruma invalidnosti (Kosovo Disability Forum – KDF), krovne organizacije osam invalidskih nevladinih organizacija na Kosovu*

„Jedina razlika između nas i ljudi sa Downovim sindromom je jedan dodatni hromozom... Ljudi sa invaliditetom nerado izlaze napole, kako zbog problema sa pristupom, tako i zbog kulturnoškog pogleda na invaliditet. Oni se doživljavaju kao problem za društvo, umjesto kao vrijednost.“

Engin Avci, menadžer projekta koji nadgleda uslugu proizvodnje džema koju pruža Udruženje „Down Syndrome Kosova“

MRŽNJA U BROJKAMA

Prema zvaničnim statistikama Vlade, postoji **70,636** zvanično registrovanih osoba sa invaliditetom **u Albaniji**. Pre izvlaštenja albanske Fondacije za prava osoba sa invaliditetom oni imaju visoku stopu nezaposlenosti, često nemaju pristup osnovnim mogućnostima liječenja i obrazovanja, i trpe društvenu stigmatizaciju i izolaciju. Albanskim zakonodavstvom je propisana zaštita ljudskih prava, ali to nije imalo veliki uticaj na uključivanje osoba sa invaliditetom u albansko društvo.

Rezultati uzorkovanog istraživanja o integraciji osoba sa invaliditetom u Albaniji provedenog 2017. godine:

Obrazovanje	Zaposlenje
2% integrirano u predškolske ustanove	1% zaposleno sa punim radnim vremenom
16% pohađa javne škole, više kao slušaoci	14% zaposleno sa skraćenim radnim vremenom
2% pohađa specijalno obrazovanje	85% nema nikakvo zaposlenje
2% pohađa srednje obrazovanje	
2% pohađa visoko obrazovanje	

* Prema rezultatima ankete UNDP o inkluziji osoba sa invaliditetom na tržištu rada iz 2019. godine na Kosovu:

• Od **404** ispitanika:

15% je izjavilo da je trenutno zaposleno

85% je i dalje nezaposleno

• Od zaposlenih:

37% je izjavilo da nemaju izazove na svom radnom mjestu

29% je izjavilo da imaju brojne izazove, poput niskih zarada

19% je izjavilo da imaju loše uslove rada

16% je izjavilo da ne postoji pristup infrastrukturi

15% je izjavilo da nemaju zdravstveno osiguranje i druge beneficije

13% je izjavilo da nemaju prijevoz

11% je izjavilo da trpe diskriminaciju zbog invaliditeta

...između ostalih izazova.

• Najčešće preporuke bile su da preduzeća/institucije i organizacije treba da:

54% osmislje inkluzivne programe zapošljavanja

52% omoguće obuku kako bi stvorile mogućnosti za zapošljavanje

45% smanje diskriminaciju prema osobama sa invaliditetom

36% primjenjuju kvote za zapošljavanje u skladu sa zakonom

34% prilagode kriterije za radna mesta određenim grupama

29% saraduju sa karijernim centrima i Službom za zapošljavanje

* Prema najnovijoj Globalnoj studiji Ujedinjenih nacija o djeci lišenoj slobode, više od tri četvrtine djece koja žive u državnim institucijama u Srbiji su djeca sa smetnjama u razvoju. Pogledajte udjeli i njihovih komšija:

Srbija treća od ukupno 57 analiziranih zemalja **77%**

Bosna i Hercegovina **58%**

Sjeverna Makedonija **35%**

Albanija **25%**

DOBRE PRAKSE

Tokom 2018. i 2019. godine i u okviru programa podrške regionalnih i tematskih mreža organizacija civilnog društva, **SOCIETIES**, projekt koji finansira EU, pomagao je organizacijama civilnog društva u nadogradnji tehničkih vještina neophodnih za doprinos društvenoj inkluziji osoba sa invaliditetom. Projekat je realiziran u pet zemalja Zapadnog Balkana: Albaniji, Bosni i Hercegovini, Kosovu, Crnoj Gori i Srbiji. U provođenju projekta učestvovalo je 16 partnerskih organizacija, uključujući one čija su ciljna grupa žene sa invaliditetom.

Da bi se poboljšao položaj osoba sa invaliditetom, treba ojačati ulogu i kapacitete nacionalnih organa.

„Kao osoba koja je u invalidskim kolicima, mislim da se ovi problemi mogu podijeliti na fizičke barijere sa kojima se suočavaju osobe sa invaliditetom i percepciju koju društvo generalno gaji prema invalidima. Fizičke barijere, poput nemogućnosti ulaska u prodavnicu, neku instituciju, pozorište, muzej ili biblioteku, su uglavnom očiglednije i remete na svakodnevni život. Što se tiče percepcije koju drugi gaje prema meni, to je mnogo supitljiviji problem. Ljudi sa invalidskim kolicima se doživljavaju kao „slabiji“ i „manje sposobni“ od ljudi koji nemaju nijedan fizički hendikep.“

Merima, studentica iz Bosne i Hercegovine

*Ova oznaka ne dovodi u pitanje stavove o statusu i u skladu je sa Rezolucijom 1244 Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i Mišljenjem Međunarodnog suda pravde o Deklaraciji o nezavisnosti Kosova.

MEĐUNARODNI PRAVNI INSTRUMENTI

Albanija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Sjeverna Makedonija i Srbija su potpisale i ratificirale Konvenciju Ujedinjenih nacija o pravima osoba sa invaliditetom (CRPD). CRPD je prvi međunarodni pravni obavezujući ugovor čiji je cilj zaštita ljudskih prava osoba sa invaliditetom. Pored toga, sve navedene države su potpisale i ratificirale Opcioni protokol uz CRPD. Opcioni protokol omogućava osobama sa invaliditetom, da pod nose žalbe Komitetu za prava osoba sa invaliditetom.

Albanija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Sjeverna Makedonija i Srbija su, takođe, države potpisnice Konvencije UN o pravima dijeteta (CRC) i Konvencije o ukipanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW). Obje konvencije odnose se na zaštitu prava osoba sa invaliditetom na pravičan tretman, odgovarajuću njegu i puno učešće u društву.

PRAVNI I POLITIČKI OKVIR VIJEĆA EVROPE

Albanija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Sjeverna Makedonija i Srbija su članice Vijeća Evrope, koje su 30. novembra 2016. godine usvojile novu Strategiju Vijeća Evrope o pravima osoba sa invaliditetom za period od 2017. do 2023. godine.

Promovisanje i zaštita ljudskih prava svih osoba sa invaliditetom nedavno je izmijenjen i uvedena je asistencija na radnom mjestu. Konačno, u oblasti inkluzivnog obrazovanja i prema Strategiji obrazovanja 2018-2025, planiran je niz aktivnosti za podršku djeci sa posebnim obrazovnim potrebama.

Konvenciju i Socijalnu povelju potpisale su i ratificirale sve navedene države.

DALJI KORACI

Neophodni su dodatni, kontinuirani napori kojima se rješavaju uporne manjkavosti u poštovanju ljudskih prava osoba sa invaliditetom.

„Kao osoba koja je u invalidskim kolicima, mislim da se ovi problemi mogu podijeliti na fizičke barijere sa kojima se suočavaju osobe sa invaliditetom i percepciju koju društvo generalno gaji prema invalidima. Fizičke barijere, poput nemogućnosti ulaska u prodavnicu, neku instituciju, pozorište, muzej ili biblioteku, su uglavnom očiglednije i remete na svakodnevni život. Što se tiče percepcije koju drugi gaje prema meni, to je mnogo supitljiviji problem. Ljudi sa invalidskim kolicima se doživljavaju kao „slabiji“ i „manje sposobni“ od ljudi koji nemaju nijedan fizički hendikep.“

Merima, studentica iz Bosne i Hercegovine

*Ova oznaka ne dovodi u pitanje stavove o statusu i u skladu je sa Rezolucijom 1244 Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i Mišljenjem Međunarodnog suda pravde o Deklaraciji o nezavisnosti Kosova.

Ovaj informativni list izrađen je uz finansijsku podršku Evropske unije i Vijeća Evrope. Stavovi izraženi u ovom dokumentu ni na koji način ne odražavaju zvanično mišljenje Evropske unije ili Vijeća Evrope.

